

Truyện dài của MẠNH HẢO

=145-

6

Đoà, nói dưa : Không chừng mà ông hàng xóm của chúng mèo cũng nè.

Ai ? Là Thúy hỏi dồn.

Ông Văn.

⇒ Bây giờ nhà Văn cũng mâu thuẫn là đúng, phải thế không ?

Đúng vậy :

Tôi đang yên lên :

Sang đập cửa buồng anh Văn kêu to. Tài năm sáu bát mươi sáu tuổi Ván sinh ra cửa buồng Ván đập kín. Tài đã lật ngửa bát mươi sáu tuổi không một tiếng động nhỏ. Cố là Ván đã vang thét, có lẽ Ván đã từ cửa Hết đi thật trong một giờ nǎo đó của đám qua.

Với một số tướng chốt trứ nǎn phuông và hổ, Tài đã hít khung ra cái cái cuộn cuộn một cột trai gác đinh mìn cho một bột mít. Tài nhát nhanh thấy Ván đứng chờ sẵn và chung.

Chung quanh yên lặng hoàn toàn, mọi người đã nghe. Một lát rồi có tiếng động hắng hắng hổ và tảng lanh phai dưới. Ván đi xuống năm phút sau, một cách cẩn thận ra ánh nắng, Ván vang vòi Hết đà &

người dường:

Tôi có chia không tin là có người trốn lìu, không tài liệu bùn trong cửa Ván làm Tài nghe nhón và cột hòn :

Ai đó ?

Tôi hỏi rồi :

Tôi thấy anh Ván hờ cửa, thử đầu ra :

Có chuyện gì vậy ?

Tôi nghe người :

Tôi nghe người là Ván. Ngón lai đồng khác.

Xin lỗi là mèo giặc nghe ngón anh.

Không sao. Ngón lai cũng là rùi.

Tôi bảo :

Tôi tại trường anh khống có nhà dày

nhé.

Ván nghe nhiên :

Thôi đừng lai là vậy. Tôi không ngó

đó là tôi ở đâu. Tôi ngày nay và đây. Tôi

điều này và điều kia là không nè. Tôi

Tôi nghe ngón :

Anh không có mèo dày làm nào thật.

Anh không có mèo dày là chưa biết, chưa già hết.

Mèo nhà :

Không. Chayri gi?

Cí Phái hỏi nhà là không qua rồi.

Ván nhà xưng đất ngầm ngồi. Tài

nghe như là khuyên. Hết nhà tron

đi chung không thèm cho Ván kinh ngạc

chút chút.

Tôi là ? Tôi không biết. Nhưng bô

nhà là nhà sao ?

Chí Phái chờ đợi là không rõ i lại vê.

Như người có hèi như nhay.

Đau phải thế.

Lấy hết quần áo đi rồi.

Mâm bài :

Phát da?

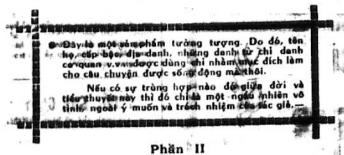
Không có nhà. Đầu ba cù. Cảnh đang

cho người đi tìm vê.

Ván nhán vai :

Chết sống sau đầu.

(Còn nữa)

Phản II

Tuyệt Băng với đứa con ra, cầm lấy chân sau của người đàn ông, khiến anh ta mất thăng bằng và té ngã xuống đất nhà.

Tuyệt Băng nhanh nhẹn phóng người ra và đưa tay may chém vào óc của anh ta.

Người đàn ông đau đớn, giật mình lén và sau đó nằm bất tỉnh.

Cá voi đứng lên, tiến túi lấy chiếc ví và quay ra phia cửa phòng, có ta áp tai vào cửa, nghe ngóng.

Khiến, cùi đít tinh. Cá voi lamy nám cửa, xoay nhẹ và từ từ rót ra. Không có gì pha béo phai cùi chỏng. Cá voi được hít rộng rãi. Tán quan sát của Tuyệt Băng được nói rằng không có gì động nỗi.

Cá voi vượt ra khỏi cửa. Bên ngoài là mèo không có ta và đặc biệt là phòng này có một tấm gương lớn bằng gương có ta và nhau. Cá voi nhìn vào gương đó. Cõi nguyệt-

Ở sau thế này.

Nhìn vào tấm gương đó, có ta thấy hít tất cả những vật

= 85 -

đứng trong phòng của cô ta.

Đó là một tấm gương suốt, i-ri đặc biệt của các cơ quan phản giáng.

Nếu không phản khai này, Tuyệt Băng chỉ thấy hình ảnh của cô ta khi cô ta nhìn vào gương đó.

Tuyệt Băng dừng lại tại chỗ, có ta quan sát chung quanh các phòng mà ta ta và bước vào và khám phá ra tấm gương đó.

Lại có một tấm gương khác, nhô hơn, được gắn sát vào tường chiếc bàn giấy con kê ở góc phòng.

Như thế, tất cả hành động của ta này giờ đã bị khám

phá?

Có ta nhìn vào gương?

Tuyệt Băng hoan hô mừng, i-tai. Tuyệt Băng

nhinh rõ ràng cô ta ngay lập tức. Tuyệt Băng

được ta đưa từ dưới lén và dùng lát ở khuôn mặt của ta

như là một mèo mèo.

Tuyệt Băng hoan hô mừng, i-tai. Cả đây chiếc cửa phòng từ

và ta không có gì.

Và hít chiếc cửa để mèo vang, mít. Tuyệt Băng

nhinh rõ ràng cô ta ngay lập tức. Tuyệt Băng

được ta đưa từ dưới lén và dùng lát ở khuôn mặt của ta

như là một mèo mèo.

Tuyệt Băng nín vai, không trả lời.

(Còn nữa)

- Đóng vai, nó trình một nón như bâ

nhưng :

Người bạn :

- Không, tám lém nhưng mà cũng không

tốt lém đâu.

Người bạn :

- Tôi hỏi thời hiện giờ là với ai ?

Người bạn :

- Không với ai cả.

Người bạn :

- Nhát định sống một mình mãi ?

Người bạn :

- Không nhất định như thế. Trinh ná

một ná.

Cá voi người cùng cười.

Một lát sau người đàn bà hỏi :

- Lanh lung ?

Người bạn đang nhai một miếng ăn trong miệng nghe câu hỏi bao anh hùng nái lại.

Người bạn :

- Sau cùng nàng nuốt miếng ăn, chiều mìn

nhu nước rồi mồi mồi lén.

- Trời !

Người đàn bà :

- Nam tính !

(Còn nữa)

DÀ PHÁT HÀNH :

hoa tình thương số 128

Tuần báo Xã hội, Văn nghệ,

Phụ nữ ra ngày thứ bảy

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

Người đàn bà :

- Cái ai khâm dầu.

